

Innehållet i veckans Nyhetsbrev

- Hur skall det se ut där stad och land möts?
- Hur få landsbygden att leva? – deltagare på svenskt landsbygdsforum gav sin syn
- Andelen förnybar energi redan 33 procent
- Problematisering av begreppet hållbar utveckling
- Omdefiniering av demokratibegreppet – Vad skulle en ny konstitution kunna innehålla?
- Läs även detta: **I Röstånga lades bykrogen ner – nu har den nästan 400 ägare*
**Byahjälpsprojektet framskrider – hjälper medlemsföreningar anställa bya-assistenter*
**"Spännande tider att blicka framåt" – Aktions verksamhetsledare har ordet*
**Kampanjen Byar med livskraft – nytt datum för det österbottniska seminariet*

Cit: **"En cykelspark a la Zlatan är inte möjlig. Regeringen har inte lämnat målet."**
Chefredaktör Torbjörn Kevin som menar att den politiska armbrytningen står om symbolord utan praktisk betydelse. En informationsavgrund ligger mellan regeringen och kommunerna, vilken inte blev mindre senaste torsdag (15.11), då regeringen kom med nya besked. Med undantag för de språkpolitiska specificeringarna är tidtabellen endast det nya. Tid för utredning gäller nu till 30.11.2013, medan själva utredningen skall vara gjord före 1.4.2014. Men all frustration till trots, så är bollen hos de kommunala beslutsfattarna (Åbo Underrättelser 17.11).

"Många människor vill flytta till landsbygden, men man vill bo närmare varandra, så att det blir någon form av offentlighet."

Projektledaren på Urban City Research Peter Elmlund om rural urbanism som är en växande rörelse i USA (Impuls 7/2012).

"Det är inte jordbrukaren, som får tre euro per kilo för en nösttek, som gör att matpriserna känns höga. Producentens andel är omkring 20 procent. Industrin och handeln får nästan 70 procent."

Österbottens svenska producentförbunds verksamhetsledare Jan-Ove Nyman som genom det här exemplet ville visa på producentens lilla andel av matpriserna. Lantbruksorganisationerna arrangerade ett evenemang i tio finländska städer 14.11 för att uppmärksamma att jordbruksproducenterna får en allt mindre andel av priset på slutprodukterna, samtidigt som produktionskostnaderna hela tiden går upp. Nyman hoppades å alla lantbrukares vägnar att protesten, som fått ett så stort massmedialt intresse, skall få allmänheten att förstå hur det ser ut (Vasabladet 15.11).

HUR SKALL DET SE UT DÄR STAD OCH LAND MÖTS?

Tänk dig en by i Toscana, även om den är liten, så finns där en bygata, ett torg och ett café. Den här typen av europeiska byar är förebild för de små lantliga samhällen, vilka nu växer fram i USA. Enligt projektledaren på Urban City Research Peter Elmlund skulle över hälften av USA:s befolkning gärna bo på landet eller i en småstad om det vore möjligt, men de flesta vill bo urbant även i det lilla, och han fortsätter: "Det finns en ständig diskussion om hur man kan motverka förorterernas utbredning. Hur skall det se ut där stad möter land"? Ett omtalat exempel är byn Serenbe – ungefär en timme utanför Atlanta i Georgia – som byggdes upp under 90-talet av ett par svenskättlingar, som ville hitta nya sätt att bo på landet. I dag finns 160 invånare i en tät, stadsliknande by med många företag, där ekologisk odling och miljövänligt byggande är självklarheter. Det finns även flera restauranger, ett värdshus, en bygata och ett torg. Walkability är ett ledord, alltså att platsen skall vara anpassad för fotgängare, i ett

Amerika som annars präglas av bilvägar. Elmlund menar att det är viktigt att det finns många företag, för det drar till sig besökare och många besökare är karaktäristiskt för en stad, medan förorterna har väldigt få besökare. Den offentliga platsen är ett annat kriterium – en stad är en plats som är byggd så att främlingar kan känna sig välkomna. Glesbygdsbor kan i princip bara umgås hemma hos varandra, medan en stad har ett torg, en mötesplats, där också ytterligare bekantskaper kan odlas. Man hälsar på varandra, även om man inte känner varandra djupare, vilket brukar kallas hälsnings-gemenskap. Människor som söker denna typ av urbanitet, är inte i första hand de som redan bor på landsbygden, utan de som bor i en stad och vill flytta ut på landet. I Sverige har de offentliga rummen varit få, vilket beror på skiftesreformerna som sprängde byarna i början av 1900-talet och av förorterernas framväxt på 60-talet. Rörelsen för att göra förorterna mer levande har pågått länge, och likaså ambitionerna att bygga mer mänskliga städer, där företag och boende blandas, med fler offentliga platser där människor kan mötas. "Marschen tillbaka till staden finns både i det stora och i det lilla", säger Elmlund. Stadsliknande byar som den i Serenbe har dock ännu inte kommit till Sverige, möjligen med undantag av Drömgården (som tidningen Impuls skrev om i nr 5/2012). Men Elmlund är övertygad om att det är på väg hit, för det som händer i USA, brukar ju komma hit.

Uppgifterna är från en artikel, skriven av Åsa Chagas, i Studieförbundet Vuxenskolornas tidning Impuls 7/2012. Tidningen finns att läsas i sin helhet under webbadressen <http://www.webbkampanj.com/impuls/1207/?page=1&mode=50&noConflict=1>.

HUR FÅ LANDSBYGDEN ATT LEVA? – DELTAGARE PÅ SVENSKT LANDSBYGDSDFORUM GAV SIN SYN

Den 14 november anordnade den svenska regeringen ett andra landsbygdsforum i Skövde för att stärka landsbygdens utvecklingskraft, och man passade då på att fråga fem deltagare hur de anser att man får landsbygden att leva. Så här svarade personerna:

"Genom att skapa möjligheter för att utveckla kunskap och viljan att vara kvar på landsbygden, men även locka tillbaka dem som flyttat därifrån."

Ulla Nordström, Livsmedelsverket

"En viktig bit för att få landsbygden att leva är att ha roligt. Det handlar inte bara om jobb, utan att det finns andra saker som till exempel föreningsverksamhet."

Ingemar Alm, Svenska fotbollsförbundet

"Genom att ge människor på landsbygden de rätta förutsättningarna för att utveckla företag, samt att bo och leva på landsbygden."

Christel Gustafsson, Jordbruksverket

"Genom att öka medvetenheten om att primärproduktionen är grunden för landsbygdens ekonomi. De som bor på landet gör det möjligt för så många fler att leva och arbeta där."

Anja Thorsson, Lantbrukarnas Riksförbund

"Jag tycker att landsbygden kanske inte alltid får leva. Stadsbor som flyttar ut på landet har ofta en romantisk bild och vill bevara landsbygden i stället för att utveckla den med oss. Sen måste vi även bli bättre på att måna om livsmedelsproducenterna."

Wanja Wallemyr, Lantbrukarnas Riksförbund

Uppgifterna är från (15.11) svenska Landsbygdsdepartementet och finns under webbadressen <http://www.government.se/sb/d/12865/a/203637>.

ANDELEN FÖRNYBAR ENERGI REDAN 33 PROCENT

Enligt Statistikcentralens förhandsuppgifter var förnybara energikällors andel av slutförbrukningen av energi ca 33 procent förra året, medan åtagandet som EU fastställt för Finland är 38 procent energi år 2020. "Trots att andelen förnybara energikällor i Finland ökat i den takt som planerats, krävs det ännu mycket arbete för att målet skall nås.

Träenergins andel av förnybara energikällor är ca 80 procent. Också fortsättningsvis kommer träbiomassor att svara för den största delen av ökningen. För att åtagandet skall kunna fullgöras förutsätts ännu en betydlig satsning också

på andra energikällor. I framtiden kommer marknaden för sol- och vindkraftsteknik att öka mest", bedömer branschchef Markku Alm på Närings-, trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland, som sammanställt den branschrapport om förnybar energi som publicerades 14.11. Sedan bör man inte heller glömma bort effektivisering av energisparåtgärderna, så att åtagandet kunde fullgöras snabbare än planerat när den totala energiförbrukningen på detta sätt minskar. År 2011 var omsättningen för sektorn för förnybar energi 905 miljoner euro, en ökning med 14,8 procent jämfört med föregående år. Tillväxten begränsades emellertid av den minskande industriproduktionen och det varma vädret under det andra halvåret. Branschen sysselsatte 6 188 personer vid 1 371 verksamhetsställen, och av företagen var 94,5 procent mikroföretag med färre än 10 anställda, svarandes för 56,5 procent av omsättningen och för 36 procent av arbetsplatserna inom sektorn.

De största enskilda investeringarna för tillfället utgörs av UPM:s raffinaderi, som skall stå färdigt i Villmanstrand år 2014 och tillverka biobränsle av tallolja, samt Vapos biodieselanläggning, som planeras bli byggd i Ajos i Kemi. Vindkraftsprojektens inverkan på andelen

förnybar energi av energiförbrukningen kommer att synas tydligare först om 3-5 år, men värdet av projektinvesteringar kommer dock att stiga till 4-5 miljarder euro. Produktionen av etanol, biogas och trädiesel befinner sig i initial- och utvecklingsstadiet. I framtiden kommer sektorn för förnybar energi att kunna ge upphov till tusentals nya arbetsplatser. Den största positiva sysselsättningseffekten kommer att så småningom åstadkommas inom drivnings- och transportlogistiken, ifall det kommande ökade behovet av träbiomassa kan tillgodoses med inhemska råvaror. Förnybar energi är den del av det finländska jord- och skogsbruket, den finska skogsindustrin, samt industrin på energi- och miljöteknikområdet som har en stor tillväxtpotential, och där produktionsanläggningarna inom branschen erbjuder utkomst- och arbetsmöjligheter även för landsbygden utanför tillväxtcentra. Inför framtiden är den viktigaste utmaningen att utveckla tekniken, så att sådana energiråvaror som är svåråvånda, kan processeras mer effektivt än tidigare, och genom att energi- och näringsinnehållet i bi- och avfallsprodukterna från samhällen, hushållen och industriproduktionen utnyttjas, skapas tillväxt- och exportmöjligheter för tillverkningen av maskiner och utrustning inom miljöteknik. *Uppgifterna är från arbets- och näringsministeriets meddelande (från 14.11) och finns under adressen http://www.tem.fi/?89520_m=108667&l=sv&s=2471.*

PROBELMATISERING AV BEGREPPET HÅLLBAR UTVECKLING

Hållbart är något som håller, medan något som inte håller är ohållbart. I debatten om hållbarhet pratar vi i själva verket ofta om vad som är önskvärt, inte hållbart, t.ex. vargens vara eller icke vara i Sverige handlar sällan om det är hållbart med varg, utan om det är önskvärt med varg i landskapet, för biologin är troligen hållbar oavsett vargens vara eller icke vara i Sverige. Det finns många rörelser och företeelser som är önskvärda, t.ex. Fairtrade (Rättvisemärkning), som främst handlar om ett önskvärt utfall, inte om i första hand ett hållbart samhälle. En annan viktig distinktion handlar om förhållandet mellan hållbart och tillväxt, där vi med tillväxt oftast menar att vi får mer av det vi vill ha mer av. Ett barn som får en cykel är alltså tillväxt, men ett barn som lär sig cykla är också tillväxt. Det första fallet är kanske inte hållbar utveckling, medan det andra är det. Tillväxt behöver alltså inte automatiskt betyda materiell ökning, och att hållbarhet förutsätter långsiktighet, är inte heller sant – utan det förhåller sig med all säkerhet tvärt om. Ett skäl till detta är att vår förmåga att tänka och planera långsiktigt har en väldigt kort historia.

Då har vi slagit fast att ***hållbart inte är detsamma som önskvärt, hållbarhet inte är det samma som stoppad tillväxt och hållbarhet är inte det samma som långsiktighet.*** Det fjärde argumentet; hållbar utveckling handlar inte om enskilda insatser utan om de system vi bygger, för hållbar utveckling handlar inte om en individs fotavtryck, utan om våra samlade fotavtryck, annars hade vi inte kunnat bo kvar här. Närproducerat är inte lösningen för glesbygden, för det är rent miljömässigt inte hållbart att bo utspritt, särskilt inte i ett nordiskt kallt klimat, och framförallt är det omöjligt att leva på närproducerade varor och produkter. Det finns tre metoder som kan finnas inbyggda i ett system för att styra det åt rätt håll: reducerande (vi minskar våra avtryck, drar ner bensinförbrukning, minskar transporter m.m.),

neutraliserande (vi byter ut bränslet mot bränsle utan avtryck) och kompensering (vi köper utsläppsätter, gör något annat för att kompensera förbrukandet). Det här resonemanget förutsätter att vi vet vad som är skadligt och vad som inte är skadligt, liksom vad är kostnad och intäkt. Problemet med långsiktig hållbarhet är alltså att det förutsätter att alla faktorer är kända, vilket de inte är. Det dynamiskt hållbara synsättet bygger på att de flesta faktorer faktiskt inte är kända. Vi måste därför balansera modellen hela tiden för att kompensera nya helt okända effekter. Av de här två synsätten – det statiskt balanserade och det dynamiskt balanserade – är det tyvärr fortfarande det första som är rådande när det gäller hållbar utveckling och ett hållbart samhälle.

Nu har vi även förklaringen till varför ökad hållbarhet förutsätter minskad långsiktighet: om vi tror att vi, om 20 år, vet saker som vi inte vet idag, borde det vara framgångsrikt att anta ett synsätt som är dynamiskt balanserat, alltså som ständigt tar hänsyn till saker som händer ”här och nu”. Poängen är att vi inte kan veta vad som är bra eller dåligt, hållbart eller ohållbart, för lika lite som de som använde freoner i kylskåpet trodde att var farligt, lika lite kunde vi förutse att biobränsle skulle bidra till ökade matpriser. Antar vi ett dynamiskt balanserat synsätt kan vi däremot kompensera våra eventuella felkalkyleringar.

Hållbar utveckling har tre egenskaper: ekologisk, social och ekonomisk. För att vi skall mena hållbar utveckling, bör rimligtvis alla tre egenskaperna vara inkluderade.

Ekologiska fotavtryck är ett ytmått för att mäta hur mycket av natursystemen vi tar i anspråk, som hur stor natursystemyta tar människan i anspråk när vi t.ex. läser en dagstidning och dricker en café au lait?

Uppgifterna är från en artikel i Gränsbrytning – omvärldsbevakning och analys av ett samhälle i förändring (15/2012), skriven av chefredaktör Camilla Hending.

OMDEFINIERING AV DEMOKRATIBEGREPPET - VAD SKULLE EN NY KONSTITUTION KUNNA INNEHÅLLA?

Vi är säkert många som önskar att vi fick börja om, starta en ny stat eller en ny kommun och slippa dras med alla gamla arv. En omdefiniering av demokratibegreppet skulle säkert leda till en ny och bättre grundlag, bättre framförallt därför att den skulle kunna skydda medborgaren mot maktmissbruk i former som inte fanns när den förra skrevs, och bättre därför att den skulle kunna medge medborgarna möjligheter till inflytande som inte var möjliga när den förra skrevs. Om framtidsanalytikern Troed Troedson fick uppdraget att skriva en sådan ny konstitution, skulle han bygga den på åtta grundbultar:

1. *Samhället får inte avsiktligt vidta åtgärder mot enskilda personer som inte går att återta, ändra eller kompensera.*

Konstitutionen måste garantera människor att inga majoritetsbeslut, rättsliga beslut eller myndighetsutövning avsiktligt innebär att sådana konsekvenser inte går att reparera eller kompensera.

2. *Samhällets rätt att fatta beslut om inskränkningar eller annan styrning och reglering av medborgarnas liv, begränsas till sådant där det allmännas intresse väger tyngre än*

individens.

En sann demokrati bör ha grundläggande överenskommelser kring vilken typ av frågor som samhället har rätt att bestämma över.

3. Samhället garanterar att inga medborgares rättigheter gentemot samhället villkoras eller vägs utifrån livsstil, kulturella preferenser eller personliga egenskaper.

Människor har, och kommer allt mer att ha, olika särdrag och olika livsstil, så politiska organisationer eller representanter som skall tilldelas uppdrag eller uppgifter i samhällslivet, måste förpliktiga sig att försvara och bevara människors rätt oavsett dessa skillnader. Det här betyder att ett partiprogram som förespråkar att medborgerliga rättigheter, eller medborgerlig tillhörighet, skall villkoras utifrån religiös tillhörighet, språk, kön, hudfärg eller någon annan personlig vald eller ärvd egenskap, diskvalificerar organisationen från möjlighet att bli invald i en demokratisk församling.

4. Samhället skall kompensera bristen på inflytande som finns hos särskilda grupper av medborgare.

Ett bra samhälle måste byggas kring principen, att de som har minst att säga till om skall skyddas mest, varav det finns åtminstone tre grupper som måste ha särskilda konstitutionella skydd – människor som ännu inte har rösträtt men som kommer att få leva med konsekvenserna av det som vi andra bestämmer, de som lever i landet men som inte har rösträtt ändå (invandrare i första hand) och de som vi kan se är dåligt företrädda, trots att de inte skulle behöva vara det.

5. Samhället skall styras så att besluten avspeglar de proportioner som finns i befolkningens preferenser.

Konstitutionen måste fördela makt proportionellt utifrån människors preferenser och inte allt till en knapp majoritet. Det är i vissa avseenden lätt att skapa sådana konstruktioner, som t.ex. hela statsbudgeten. Den skulle kunna hanteras så att det parti som har 10 procent i riksdagen, faktiskt får fördela 10 procent av budgeten. För beslut som inte är så ”kvantitativa” finns det olika modeller, där en är att använda någon form av ”beslutsmarker”, d.v.s. det kostar att rösta, och så finns det även olika typer av auktionsmodeller som kan användas.

6. Samhället skall styras direkt av sina medborgare i alla de frågor där det är möjligt.

Bara frågor som behöver hanteras via representation skall göra det, medan grunden bör vara olika former av direktdemokrati, vilket betyder att när en fråga dyker upp, skall den första funderingen vara – hur skall människor kunna ta ställning till det här. Först när det är orealistiskt eller då frågan är en viktig del av ett mycket större komplex, skall den hamna i parlamentet.

7. Samhället får inte mer än absolut nödvändigt binda kommande generationer till åtaganden eller konsekvenser, vilka de inte kan lämna eller undvika.

Detta tangerar resonemanget om medborgare med litet inflytande. När väljarna tar ställning inför en mandatperiod, ligger det egentligen i sakens natur att väljarna, nästa mandatperiod, kan ha en annan uppfattning. Det måste alltså finnas en struktur som innebär begränsningar i våra politikernas möjligheter att in-teckna nästa mandatperiods rörelsefrihet.

8. All makt utgår ifrån folket. Medborgare kan välja att lämna ifrån sig, eller återta, sitt mandat till valda representanter.

Vi behöver få tillbaka betydelsen av att ”ge mandat”. Om jag ger någon ett mandat så betyder det att jag gett den personen i uppgift att agera i mitt ställe, och tills dess att jag återkallar mandatet, kan jag inte gnälla eller beklaga mig. Det finns inget skäl längre att de här mandaten skall vara fasta i fyra år, utan det är fullt möjligt med ett dynamiskt mandatutdelande, där riksdagens sammansättning ständigt motsvarar människors preferenser.

Uppgifterna är från en artikel i Gränsbrytning – omvärldsbevakning och analys av ett samhälle i förändring (16/2012), skriven alltså av framtidsanalytikern Troed Troedson.

LÄS ÄVEN DETTA

I Röstånga lades bykrogen ner – nu har den nästan 400 ägare

I Röstånga, Sverige har invånarna bestämt sig för att ta framtiden i egna händer. Genom ett ovanligt initiativ har ungefär hälften av byns hushåll, nästan 400 personer, gått ihop för att köpa ortens gamla stationshus, i hopp om att hålla byn livskraftig. Huset, som tidigare använts som sommarrestaurang och till aktiviteter och konserter, har sedan år 2010 stått tomt, då den förra ägaren lade ner verksamheten. Genom ett nystartat aktiebolag har invånarna och föreningen Röstånga Tillsammans nu köpt den anrika byggnaden, där planen är att arrendera ut den till den Röstångafödda krögaren Elin Wigner, som skall driva restaurang i huset. Enligt Johan Bergstrand, en av initiativtagarna, är köpet av stationshuset ett led i föreningens arbete att utveckla bygden, utan att vänta på att kommunen eller någon annan hjälper dem. "Man kan antingen klaga och tycka att någon annan kan göra något, eller så kan man ta och göra det själv", säger Bergstrand. Att få med sig så många Röstångabor på idén, förklaras av Johan Bergström med att Röstånga är en plats där det finns väldigt många föreningar och stort engagemang, men få mötesplatser. *Uppgifterna (från 19.11) är från webbplatsen metro.se och finns under adressen <http://www.metro.se/nyheter/bykrogen-lades-ner-nu-har-den-400-agare/EVHlks!PHpIKnwPTwlr6/>.*

”Det känns som en fantastisk idé. Det är ett speciellt ställe i en speciell by med många engagerade människor.”

Delägaren Sara Frostberg Lowery

Byahjälpsprojektet framskrider – hjälper medlemsföreningar anställa bya-assistent

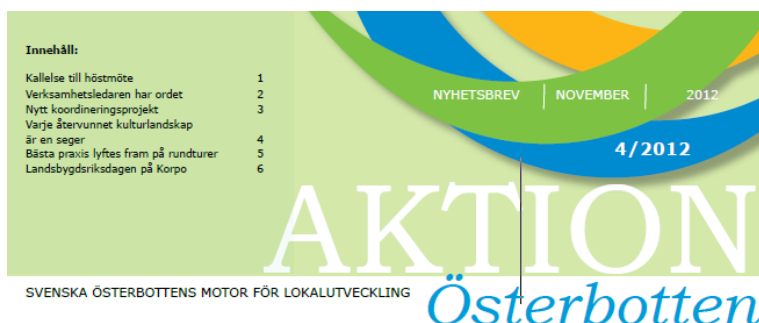
Föreningen Byaverksamhet i Finland rf inledde den här hösten ett byahjälpsprojekt i Nyland, där projektet erbjuder sina medlemsföreningar en möjlighet att med lönestöd anställa långtidsarbetslösa som bya-assistent. Projektets tyngdpunktsområde utgör Raseborg, men alla föreningar som är intresserade är välkomna med. Redan nu har fyra byaföreningar fattat beslut om att delta i projektet – Degerby byaråd, Hembygdens Vänner i Snappertuna, Fiskars byaförening och Tenala Byarådsförening. Först ut är byarådet i Degerby som vid sitt möte 15.11, bland flera sökanden, valde en bya-assistent. Projektstödet gör det möjligt för byaföreningen att anställa en långtidsarbetslös, med uppgift att bistå särskilt äldre bybor med vardagssysslor. Bya-assistenten kan även stöda föreningens verksamhet och hjälpa till med underhållet av föreningshuset. Bya-assistenten kan utföra vardagliga sysslor som fastighetsunderhåll, snöskottning, gårdsarbeten, mindre reparationer, städning, vedhuggning, ADB-stöd, samt att uträtta ärenden. I uppgifterna får dock inte ingå arbeten som förutsätter

tillstånd eller som konkurrerar med den privata företagssektorn. Byaföreningarna kan även få hjälp med sina egna arbeten, som underhåll av föreningshuset, skötsel av gemensamma områden och kommunikation, så i det här sysselsättningsprojektet innebär föreningshusen en tillgång för byaföreningarna. *Byahjälpsprojektet* har en projektchef och en projektsekreterare, vilkas uppgift är att hjälpa byaföreningarna i rollen som arbetsgivare. Projektsekreteraren Marianne Lemettinen inledde sitt jobb i början av november, medan Juhani Nenonen har arbetat som projektchef sedan början av september. Lemettinens arbetsplats finns i Byaverksamhet i Finlands utrymmen i Willa Elsa i Suomusjärvi, Salo. Hennes mobilnr är 045 887 1511 och e-mailadress marianne.lemettinen@kylatoiminta.fi. Nenonens mobilnr är 045 111 5222 och e-mailadressen juhani.nenonen@kylatoiminta.fi. Han kommer gärna och besöker föreningar för att presentera projektet. Närings-, trafik- och miljöcentralen i Nyland deltar i finansieringen av byahjälpsprojektet. *Uppgifterna är från Byahjälpsprojektets meddelande (från 21.11) som inom kort kommer upp på Byaverksamhet i Finlands hemsida www.kylatoiminta.fi.*

”Spännande tider att blicka framåt” – Aktions verksamhetsledare har ordet

”Läget är under kontroll i Österbotten! En hel del arbete har utförts, men en hel del återstår ännu. Det är spännande tider att blicka framåt och reflektera över behoven i framtiden, samtidigt som vi håller på och genomför pågående programperiod.” Det här skriver verksamhetsledaren för Aktion Österbotten rf som inledning på sin text i föreningens senaste nyhetsbrev, som även skriver om ett nytt koordineringsprojekt, att varje återvunnet kulturlandskap är en seger och att bästa praxis lyftes fram på rundturer, samt om den finlandssvenska Landsbygdsriksdagen på Korpo. *Aktion Österbottens senaste nyhetsbrev (november, 4/2012) finns att läsas på föreningens hemsida under webbadressen http://studieframjandet.huset.fi/files/Aktion_Osterbotten_Nyhetsbrev%204%202012.pdf.*

Kampanjen Byar med livskraft – nytt datum för det österbottniska seminariet

Datomet för *Byar med livskraft*-seminariet i Österbotten i början av nästa har ändrats. Det hålls nu en vecka senare eller 25-26.1.2013. Den nationella *Byar med livskraft*-kampanjens centrala mål är att genom utbildning och samarbete mellan olika aktörer öka dialogen och samarbetet mellan byarna och kommunerna, bl.a. kring nya sätt att ordna service på glesbygden. *Byar med livskraft* i Österbotten arrangeras av Aktion. Den nationella kampanjen drivs av Byaverksamhet i Finland rf, Landsbygdspolitiska samarbetsgruppen, landsbygdsnätverksenheten, Finlands Kommunförbund, Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland, samt Landsbygdsbildnings- och kulturförbund. *Mer info och program kommer senare att finnas på adressen <http://www.byar.fi/>.*

**Nytt datum för det österbottniska seminariet!
25-26.1**

VAD HAR HÄNT?

Skriv ner några rader om vad som är på gång i er region eller organisation och som kan vara av allmänt intresse för alla!

Nyhetsbrevet, som utkommer en gång i veckan med Svenska temagruppen (SveT) inom Landsbygdspolitiska samarbetsgruppen (YTR) som samarbetspart, sänds till Byaservice samarbetsgrupp, nyckelpersoner d.v.s. de som representerar Byaservice i olika centrala organ, projektledare som jobbar inom Byaservice, de lokala aktionsgrupperna, de regionala byaföreningarna och till olika personer/organisationer med anknytning till landsbygdsutveckling. Alla som har något att informera om, skickar in sina bidrag till e-mailadress: kenneth.sundman@studiecentralen.fi. Skriv mycket kort och undvik bilagor. Hänvisa hellre till webbsidor för mer info.

Nyhetsbrevet kan även läsas på Svensk Byaservice hemsida, www.bya.net. Vill du komma med på vår sändlista, sänd då mail till adressen kenneth.sundman@studiecentralen.fi. Ifall någon inte vill ha Nyhetsbrevet i fortsättningen, meddela till samma e-mailadress ovan.